

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:
Przewodniczący – Sędzia Marta Śmiech

Protokolant Joanna Basak
przy udziale Prokuratora Magdaleny Naczas
po rozpoznaniu w sprawie cudzoziemki H [REDAKTOWANO]
zażalenia wniesionego przez pełnomocnika cudzoziemki
na postanowienie Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 30 maja 2023 r.,
wydane w sprawie o sygn. akt II Ko 104/23
w przedmiocie przedłużenia okresu pobytu cudzoziemki w Strzeżonym Ośrodku
dla Cudzoziemców
na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

postanawia:

**zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nie uwzględnić wniosku
Komendanta Placówki Straży Granicznej w Białej Podlaskiej
o przedłużenie pobytu w strzeżonym ośrodku cudzoziemki posługującej się
danymi personalnymi H [REDAKTOWANO] (kobiety), córki A [REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO], M [REDAKTOWANO], w strzeżonym Ośrodku dla Cudzoziemców.**

UZASADNIENIE

Wskazany postanowieniem Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej, na podstawie art. 89 ust. 4, 5 i 6 w zw. z art. 87 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 87 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. 2022, poz. 1264) przedłużył okres pobytu cudzoziemki H [REDAKTOWANO] w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemców na okres 120 dni, poczynawszy od dnia 31 maja 2023 r., godzina 02.30, do dnia 28 września 2023 r., godzina 02.30.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pełnomocnik cudzoziemki.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

1. rażące naruszenie art 88a ust 3 pkt 3 w związku z art 397 ust 4 ustawy o cudzoziemcach poprzez umieszczenie cudzoziemki w detencji w sytuacji, gdy podaje ona, że jest osobą małoletnią bez opieki, zaś zaświadczenie z dnia 30 kwietnia 2023 r. dotyczące oceny wieku nie spełnia wymogów zawartych w przepisie art. 397 ust 4 ustawy o cudzoziemcach, gdyż wyniki badań

lekarskich nie zawierały informacji o granicy błędu, a tym samym nie pozwalały prawidłowo ocenić wieku;

2. rażące naruszenie art. 89 ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzieleniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 5 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., polegające na przedłużeniu pobytu cudzoziemki w strzeżonym ośrodku, pomimo, że opóźnianie się postępowania nie wynika z przyczyn leżących po jej stronie, a więc z mocy prawa dalsze przedłużenie pobytu w strzeżonym ośrodku jest niedopuszczalne, czego Sąd I instancji nie wziął pod uwagę przy wydawaniu rozstrzygnięcia, wbrew art. 37 Konwencji o prawach dziecka;

3. naruszenie art. 87 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP (dalej jako ustawa o ochronie) poprzez umieszczenie małoletniej w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemców, podczas gdy:

- a. nie istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki;
- b. nie istnieje potrzeba zebrania informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe;

4. naruszenie art. 88b ust 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 88 ust. 1 i art. 88a ust. 1 ustawy o ochronie poprzez bezpodstawne uznanie przez Sąd Rejonowy, iż zastosowanie środków wolnościowych jest niemożliwe, bez wskazania żadnego uzasadnienia dla tego twierdzenia, wbrew art. 22 Konwencji Praw Dziecka;

5. naruszenie art. 88a ust. 3 pkt 1 - 2 ustawy o ochronie poprzez przedłużenie pobytu małoletniej w strzeżonym ośrodku, podczas gdy na mocy tego przepisu obowiązkiem organów wnioskujących o zastosowanie detencji oraz Sądu decydującego o przedłużeniu pobytu cudzoziemców w strzeżonym ośrodku, było dokonanie oceny, czy stan psychofizyczny cudzoziemki może uzasadniać domniemanie, że była poddana przemocy oraz czy dalszy pobyt w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemców może stanowić zagrożenie dla jej życia i zdrowia, czego zaniechano;

6. naruszenie art. 37 pkt b w zw. z art. 3, art. 8 w zw. z art. 22 ust 1 Konwencji o prawach dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. poprzez zastosowanie detencji nie uwzględniając jej negatywnego wpływu na rozwój psychofizyczny małoletniej.

Podnosząc powyższe zarzuty domagała się:

- zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez nieuwzględnienie wniosku Komendanta Placówki Straży Granicznej w Białej Podlaskiej oraz zwolnienie H [REDACTED] ze Strzeżonego Ośrodka dla Cudzoziemców oraz

o umieszczenie jej w rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego do czasu wydania orzeczenia przez sąd opiekuńczy dotyczącego umieszczenia małoletniej w pieczy zastępczej;

- wystąpienie do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z prośbą o udostępnienie akt skarżącej o udzielenie jej międzynarodowej ochrony i o dopuszczenie dokumentów znajdujących się w aktach oraz przeprowadzenie postępowania dowodowego;
- doręczenie cudzoziemce wniosku o przedłużeniu pobytu w strzeżonym ośrodku, gdyż nie został jej doręczony ten wniosek ani nie został on przetłumaczony na język dla niej zrozumiały;
- powołanie biegłego psychologa na okoliczność, że dalszy pobyt w strzeżonym ośrodku może spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia cudzoziemki, oraz że jej stan psychofizyczny może uzasadniać domniemanie, że była on poddana przemocy;
- doprowadzenie cudzoziemki na posiedzenie na podstawie art. 5. ust 4 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz na podstawie art. 12 Konwencji o Prawach dziecka, aby mogła przedstawić swoje stanowisko, gdyż nie została ona poinformowana o treści wniosku o przedłużenie jej pobytu w strzeżonym ośrodku i nie mogła się odnieść do jego treści oraz powołanie tłumacza języka somalijskiego;
- powołanie biegłego prof. Bronisława Młodziejowskiego, eksperta Polskiego Towarzystwa Kryminalistycznego, ul. Zgoda 11, 00-018 Warszawa, w celu przygotowania opinii dotyczącej oceny wieku mocodawczyni na okoliczność nieukończenia 18 roku życia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na względzie znajdujące się w aktach sprawy tłumaczenia dokumentów w postaci aktu urodzenia cudzoziemki (k. 25) i potwierdzenia tożsamości (k. 26), a także kserokopie dokumentów źródłowych, których autentyczności na chwilę obecną zakwestionować nie sposób, a w oparciu o które sporządzone zostały powyższe tłumaczenia, Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że w odniesieniu do przyjętego wieku cudzoziemki posługującej się personaliami H [REDACTED] istnieją wątpliwości, które w myśl art. 5 § 2 k.p.k. należy tłumaczyć na jej korzyść i uznać ją za osobę małoletnią. Tychże wątpliwości nie usuwa przeprowadzone w kierunku oceny wieku cudzoziemki badanie lekarskie, gdyż jak słusznie zauważa skarżąca, jego wynik powinien zawierać margines dopuszczalnego błędu co do wieku. W przeciwnym bowiem razie kategoryczne stwierdzenie co do pełnoletności osoby poddanej

badaniu, na jakim opiera się prawidłowość zaskarżonego postanowienia, jest nie do zaakceptowania.

Z powyższych względów Sąd odwoławczy nie mógł zaakceptować zaskarżonego postanowienia, gdyż sprzeciwiałaby się temu treść przepisu art. 5 § 2 k.p.k., którą należało uwzględnić.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Marta Śmiech

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność świadczy
Sekretarz
protokolan sądowy

Magdalena Toruń